

VLADO NOVAK – PREJEMNIK NAGRADE BERT ZA ŽIVLJENJSKO DELO NA PODROČJU FILMSKE IGRE

Vlado Novak je igralec par excellence, tako v gledališču kot na filmu.

Vlado sicer pravi, da je imel na začetku kariere z igro pred kamero precej težav. Mogoče zaradi zavedanja o »večnosti« trenutnega filmskega zapisa, ali pa zaradi navajenosti na gledališko igro, kjer ima igralec na voljo veliko več časa. Ko pa je začel film dojemati kot nekaj manj usodnega, mu je steklo – in mu teče še danes.

Doslej ima za sabo že več kot šestdeset različnih filmskih vlog. To je sicer precej manj kot v gledališču, kjer jih ima najmanj dvakrat več, a je za slovenske razmere še vedno zelo veliko.

Vlado meni, da je treba vlogo izbirati po kvaliteti in ne po kvantiteti, zato je večkrat privolil tudi v zelo majhne vloge. A pri še tako majhni zmeraj najde kaj zanimivega. Ponujenih vlog nima navade odklanjati. Je pa pri samem oblikovanju vlog kar siten in ga imajo zaradi tega nekateri režiserji »poln kufer«, spet drugi pa so mu neizmerno hvaležni, kadar kaj naredi po svoje. Zdi se, da vsako filmsko vlogo realizira brez prevelikega napora in kakšne posebne metode. Vedno je z dušo in srcem pri stvari. Strašno rad ima komične vloge, še posebej prepričljiv pa je pri upodabljanju malega človeka. Ima empatijo do preprostih malih ljudi, takih s tragično humornimi usodami, med katerimi je preživel velik del svojega življenja. Zato ni nenavadno, da je širšemu filmskemu občinstvu najbolj znan po vlogi avtomehnika Gajaša v filmski uspešnici Marka Naberšnika *Petelinji zajtrk*. Vlado se zna preleviti v kožo tudi povsem drugačnih likov, kot so na primer: advokat Karol Gatnik v filmu *Umetni raj*, doktor Zdravič v *Primeru Feliks Langus*, transvestit Balerina v *Barabah!*, paznik Albert v *Zvenenju v glavi*, Silvijin oče v *Traktorju, ljubezni in rock-n-rollu*, pa psihiater Radek v filmu *Marko skače*, direktor Podbregar v *Stanju šoka*, delavec Maks Bigec v *Zmagi ali kako je Maks Bigec zasukal kolo zgodovine* in župan Franta v filmu *Vsi proti vsem*, če jih naštejemo samo nekaj.

Kljub kakovosti in priljubljenosti pri občinstvu Vlado svoje igralske kariere ne mistificira in zavrača privilegiran zvezdniški status.

Pred tremi leti se je poslovil od aktivnega igranja v mariborski Drami. Pravi, da se z upokojitvijo ni nič bistveno spremenilo. Sedaj lahko izbira, kaj bo delal, in delal bo samo tisto, kar ga zanima. Tako zdaj Vlado, na veselje filmskih ustvarjalcev in gledalcev, še pogosteje igra v filmih in televizijskih nadaljevankah, kjer nas že desetletja navdušuje s svojimi upodobitvami filmskih likov. In ostaja nepogrešljiv obraz slovenskega filma.

Društvo slovenskih režiserjev, oktober 2019